

โรคประสาทหูดับเฉียบพลัน

ภาควิชาโสต นาสิก ลาริงซ์วิทยา

Faculty of Medicine Siriraj Hospital

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

หลายท่านที่มีอาการอยู่ดี ๆ หูก็ไม่ได้ยินไปเฉย ๆ โดยไม่ทราบสาเหตุ และสงสัยว่าเกิดจากอะไร เป็นโรคประสาทหูดับเฉียบพลันหรือไม่ และรักษาได้อย่างไร จะมาคลายข้อสงสัยเกี่ยวกับโรคนี้

โรคประสาทหูดับเฉียบพลัน ส่วนใหญ่ไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัด สาเหตุที่อาจพบได้ ได้แก่ การติดเชื้อไวรัส เช่น เชื้อเริม เมื่อร่างกายเราอ่อนแอจะทำให้เชื้อเริมที่ซ่อนอยู่ในร่างกายกำเริบ หรือเกิดจากเชื้อแบคทีเรีย เช่น การรับประทานอาหารสุก ๆ ดิบ ๆ โดยเฉพาะหมูดิบ เลือดหมูดิบ ซึ่งจะมีเชื้อสเตรปโตคอกคัส ซูอิส (*Streptococcus suis*) ปนเปื้อนอยู่ทำให้เกิดเยื่อหุ้มสมองอักเสบและเป็นสาเหตุให้เกิดประสาทหูดับเฉียบพลันได้ หรือการขาดเลือดไปเลี้ยงหูชั้นใน ส่วนใหญ่มักจะพบในผู้ป่วยที่มีโรคประจำตัว เช่น เบาหวาน ความดันโลหิตสูง หรือไขมันสูงในเลือด และควบคุมไม่ดี หรือเกิดจากการสัมผัสเสียงดัง เช่น การได้ยินเสียงระเบิด ฟาผ่า ประทัดดัง ๆ การใส่หูฟังที่เปิดเสียงดัง

อีกสาเหตุหนึ่งที่พบไม่บ่อยนัก คือ การเปลี่ยนแปลงความดันเร็ว ๆ เช่น การดำน้ำลึกและมีการขึ้นสู่ผิวน้ำอย่างรวดเร็ว

ผู้ป่วยที่เป็นโรคประสาทหูดับเฉียบพลัน จะรู้สึกว่าการได้ยินของตัวเองลดลงอย่างทันที ส่วนใหญ่มักจะเป็นข้างเดียว อาจจะมีอาการนำมาก่อน เช่น การเป็นหวัด หรือมีการติดเชื้อระบบทางเดินหายใจในส่วนต้นนำมา ก่อน และผู้ป่วยอาจมีอาการอื่นร่วมด้วย เช่น เสียงดังในหู หรือ เวียนศีรษะ

การวินิจฉัยโรคประสาทหูดับเฉียบพลัน เนื่องจากโรคประสาทหูดับเฉียบพลันเกิดขึ้นบริเวณหูชั้นใน ดังนั้นผู้ป่วยควรมาพบแพทย์ เพื่อแพทย์จะทำการวินิจฉัย ด้วยการซักประวัติ ตรวจร่างกายทางหู คอ จมูก และตรวจการได้ยินเบื้องต้น เพื่อเป็นการยืนยันการวินิจฉัยว่าผู้ป่วยเป็นโรคประสาทหูดับเฉียบพลัน

ในส่วนของการรักษา แพทย์จะให้ยาลดการอักเสบของเส้นประสาท ส่วนการสปีคันที่แพทย์จะทำต่อไป ขึ้นอยู่กับผู้ป่วยแต่ละราย ที่สำคัญแพทย์จะทำการเจาะเลือด ตรวจการได้ยินระดับก้านสมอง เพื่อหาสาเหตุที่สามารถรักษาได้ ส่วนการตรวจเอกซเรย์คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าขึ้นอยู่กับอาการของผู้ป่วยแต่ละราย ในบางราย อาจพบเนื้องอกของเส้นประสาทการได้ยินซึ่งพบได้น้อย การที่ผู้ป่วยมีอาการและรีบมารักษาจะทำให้สามารถฟื้นตัวได้เร็วและกลับไปได้ยินเหมือนปกติได้

การป้องกันโรคประสาทหูดับเฉียบพลัน สิ่งที่ดีที่สุด คือ การรักษาสุขภาพ หลีกเลี่ยงเสียงดัง หากจำเป็นต้องทำงานในที่ที่มีเสียงดังควรใส่เครื่องป้องกัน รับประทานอาหารที่สุกสะอาด ในผู้ป่วยที่มีโรคประจำตัว ควรมาพบแพทย์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อควบคุมโรคประจำตัวให้อยู่ในระดับปกติ

แหล่งที่มาของข้อมูล: <https://www.si.mahidol.ac.th/sidoctor/e-pl/article/detail.asp?id=๑๔๑๐>

สืบค้นข้อมูลวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๓